

ACC. NR. 672. **672**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge *Upptecknat av:* Bertil Andersson
Härad: Östra *Adress:* Inglatorp, Rödeby.
Socken: Rödeby *Berättat av*
Uppteckningsår: *Född år* *i*

1 /

Uppteckningen rör Klok gumma.

Det var en gång en gammal gumma, som hette Kerstin, och hon var berömd för sitt kloka sinne. Hon botade människor och djur och många andra goda saker. Men fallet var det, att det var så många, som voro avundsjuka på henne och kom ut med ett rykte, att det var av ondo hon gjorde sina verk. När prästen i församlingen fick höra det, så kom han till henne och skulle preka om för henne, hur det skulle gå för henne en gång, då hon dog. Men då sade mor Kerstin, att om mitt verk är av ondo, så skall det en gång, då jag är död och begravnen på min grav uppväxa en björk, så om den björken växte upp utanför kyrkogårdsmuren skulle hennes verk vara av ondo, men om den växte innanför muren skulle hennes verk vara av godo. En kort tid efter dog mor Kerstin och blev begravnen, men för att hon var hållen för en trollpacka, blev hon begravnen hos brottslingarna på kyrkogården. Men tre år efter

Skriv endast på denna sida!

672

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hennes död började det komma upp ett träd ur jorden, och efter ett
år fick man se, att det var en björk, och den har blivit kallad
Mor Kerstins björk, och från den dagen blev hon kallad och hållen
för ett helgon.

2 2.

672

*672 J. J. as Bente Christensen
Englators Rödby*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 1.

Skämtsaga.

(1) Det var en gång en bonde och en dräng,
som slog vad om, att den, som först sade ^{ordet} lögn, skulle tjäna den
andre, så om drängen sade "lögn", skulle han gå hos bonden i tre
års tjänst, och om bonden sade "lögn", skulle han betala drängen
3 års löner. Så var det en dag, som drängen var ute och harvade
kom bonden och frågade drängen, om han inte tyckte, att det var
stora oxar han hade, men då sade drängen, att hans far hade oxar
så stora, så om det satt två fåglar på varje horn, så hörde de
inte varandra sjunga. "De va stora oxar ~~din~~ far hade", sade bon-
den, "då måtte ni ha stora och präktiga kor också!" - "Ja", sade
drängen, "jag vet en gång, de skulle göra ost och vi hade en grå
märta, som hade fölat och fölsingen kom med i osten, och en gång,
då min far skulle bort och han tog med sig mat och den osten,
som fölsingen låg i, och min far kom till en å, och där var över-

Skriv endast på denna sida!

Aa 852

A. 1920 C

svämning, så han kom inte över. Då satte han sig till att äta, och då sprang fölsingen ur osten. Då tog han och red över ån med den. När så min far kom tillbaka på kvällen, så hittade han inte sin fölsing. Då kom det en räv, och far min tog räven i svansen, och då blev räven så rädd, att far min åkte in sju och sjuttio alnar in i räven, och kan herren tänka sig, där satt herrns föräldrar. Då blev bonden arg och sade: "Det var en förbannad "lögn", och så slutade denna sägen med att drängen vann priset av bonden.

(1)

Sägen om en kyrkklocka.

En sägen, som handlar om en kyrkklocka, som skulle ha ramlat i en å, och det var spått, att de aldrig skulle få tag i den. En gång, då de nära nog hade den uppe, så kom det en trollkäring och skrek: "Nu har vi klockan i behåll och upp-tagen", men som hon sagt det, så släppte taget om klockan, och den försvann i djupet igen. Käringen säges ha blivit ihjälslagen för den saken.

Spökeri.

Förr i världen, då så kallade knallar gingo omkring, hände det ofta, att de blevo mördade av folket i den trakt de gingo fram. Jag skall härför berätta en sägen om denna sak.

Det kom en kväll en arbetare och skulle gå hem från sitt arbete på kvällen. Han var mycket trött efter dagens arbete. Han fick därför se en häst, som gick utmed den väg han gick fram. Han tog därför och hoppade upp på ryggen på hästen för att rida hem, men som han kom upp på ryggen på hästen, bar det av upp till det stora berg, som folket kallade Trollberget, men karlen, som fick se att det bar iväg uppåt berget, kastade sig av hästen för att slippa få följa med upp på berget, och ännu i denna dag kallas det för spökeri på grund av att så många hade blivit mördade där.

Skriv endast på denna sida!

Räven.

Förr i världen hade de alltid för sig att fånga rävar i stora jordhålor, men det var en gång en gammal räv, som var så listig, att de hade skjutit på honom jämnt men aldrig fått den. Men så en söndagnär folket var i kyrkan, så hade bönderna tagit med sig sina bössor för att skjuta räven med. När de körde från kyrkan och kommit en bit, så fick de se räven komma. Då var det en gubbe, som slet sina knappar ur rocken och sköt räven, som var precis grå till färgen.